

תת"ע 1600/05/19 - מדינת ישראל נגד סאלח דהאמשה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1600-05-19 מדינת ישראל נ' דהאמשה
תיק חיצוני: 10153742183

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	סאלח דהאמשה

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 9.1.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע הנאשם בעבירה של שימוש בטלפון ונגזרו עליו עונשים של פסילה על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 2,000 ₪.
3. המבקש טען כי הוא התייצב עם בא כוחו לדיון ביום 7.5.19 והדיון נדחה לתאריך 9.1.20 אך בהיותו של בא כוחו עו"ד יחיד במשרדו, עניין יצוגו של המבקש "נפל בין הכיסאות" ונשכח ממנו מועד הדיון ולכן הוא לא התייצב. עוד טען המבקש כי לא ביצע את העבירה, טען שהשוטר לא שמר על קשר עין עימו וכי השוטר ששמע את טיעונו בשטח נהג כלפיו באטימות. טען כי אי התייצבותו לדיון נבעה מנסיבות שאינן בשליטתו וכי הוא לא היה מודע למועד הדיון. עוד טען כי השארת גזר הדין על כנו תגרור "עיקולים, הגבלה ברישיון הנהיגה, הגבלות בבנק, כרטיסי אשראי ופסילה".
4. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי הנאשם זומן לדיון כדין ומשלא התייצב להמשך הדיון בעניינו הוא למעשה הודה בביצוע העבירה.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה.
6. מעיון בתיק עולה כי המבקש התייצב עם בא כוחו לדיון אשר היה קבוע ליום 7.5.19 והדיון נדחה

להקראה ליום 9.1.20, בנוכחותו של המבקש ובא כוחו, תוך שהמבקש הוזהר כי אם לא יתייצב לדיון יישפט בהיעדרו. מכאן, שאין בידי לקבל טענת המבקש כי הוא לא היה מודע למועד הדיון שנקבע בעניינו וכי סיבת אי התייצבותו לדיון אינה בשליטתו. המבקש אף לא סיפק כל הסבר לאי התייצבותו לדיון בעצמו שכן, גם אם מועד הדיון נשמט בשל תקלה מיומנו של בא כוחו, הרי שהמבקש עצמו נכח בדיון ההקראה ולא ברור מדוע הוא בחר שלא להתייצב לדיון הנדחה.

7. באשר לטענת המבקש כי נשכח מעורך דינו עניין בדיקת הסדרת הייצוג בתיק בית המשפט, ולכן מועד הדיון נשכח על ידו, הרי שהלכה פסוקה היא כי שכחה או טעות משרדית של עורך דין אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).

8. מעבר לכך, לא מצאתי טענות הגנה אחרות המצדיקות את קבלת הבקשה. טענותיו של המבקש לפיהן השוטר היה אטום לטיעוניו בשטח או כי לא נשמר קשר עין של השוטר עימו נטענו בעלמא וללא כל ביסוס.

בנוסף, לא התרשמתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין או כי נגזר על המבקש עונש חמור בשים לב לעברו התעבורתי.

9. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

10. ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין שניתנה ביום 19.2.20 מבוטלת. אני מאריכה המועד לתשלום הקנס עד ליום 1.6.20.

ניתנה היום, ט' ניסן תש"פ, 03 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.